

Véget ért a Munkatársképző Tanfolyam 2018-as kiadása

2018. 10. 08.

Szeptember 14-én ismét összegyűlt az idei csapat, ezúttal Parajdon, az Urbán Andor Református Konferenciaközpontban. Hivatalosan, ilyen formában ez volt az utolsó találkozásunk, de a hétvége folyamán arra jutottunk, hogy még rengeteget fogunk közösen munkálkodni, így még lesznek alkalmaink a találkozásra. Az egész hétvége felépítése lazább volt az eddigieknél, hiszen arra törekedtünk, hogy kötetlenebb hangulatban legyünk együtt, érezve azt, hogy már nem szervezőkként és résztvevőkként, hanem munkatársakként vagyunk jelen. Ennek megfelelően pénteken a bejelentkező kör és az áhitat után a dézsákban pihentettük fáradt végtagjainkat, énekeltünk, beszélgettünk. Szombaton a nyári gyakorlatok kiértékelése volt a fő téma, az egész délelőtt a rendelkezésünkre állt, hogy megosszuk egymással a tapasztalatainkat, és mindazt, amit tanultunk, valamint, hogy visszatekintsünk a nyáron elvégzett feladatokra. Délután tabuk nélkül beszélgethettünk olyan témákról, amik csak ritkán, vagy egyáltalán nem kerülnek elő, és jó volt megtapasztalni a csapaton belüli nyitottságot, őszinteséget. A szombat esténk fénypontja az oklevelek átadása volt, ami előtt mindenkinek végig kellett járnia egy háromlépéses utat, arra reflektálva, hogy mi a legpozitívabb érzése abban a pillanatban, miben fejlődött a képzés során, és mi az a maradandó dolog, amit biztosan magával visz és felhasznál majd. Az oklevelekkel együtt az egyenpólónkat, és az egymásnak írt leveleket is megkaptuk, így csoportképet is kicsit nehezebben készítettük el, mert előbb le kellett törölgetnünk a meghatódottságtól könnyes szemeket. Emelkedett hangulatban telt az este, meghitt beszélgetésekkel, énekszóval és a résztvevők által készített videó megtekintésével. Hálas szívvel tértünk nyugovóra, ám az álmunk nem volt zavartalan. Nem akarunk minden titkot elárulni, de azt elmondhatjuk, hogy csodás közösségi élményben volt részünk. Vasárnap részt vettünk a délelőtti istentiszteleten, majd ebéd után búcsút vettünk egymástól és mindenki elindult a maga útján.

Rengeteg érzelem volt ebben az utolsó hétvégében, nehezebb is volt a búcsú, mint máskor, mégis nagy mosollyal integettünk egymásnak, hiszen tudtuk, hogy most egy másik út kezdődik: a közös munka útja. Mindazt, amit eddig kaptunk, ez után lesz alkalmunk továbbadni, felhasználni, megélni mások felé. Így tehetjük gyümölcsözővé a közös éneklés, a bizalom, a nyitottság, az együtt imádkozás, egymásra figyelés és tanulás pillanatait. Istennek adunk hálát, hogy mindezt megélhettük.

Gál Adél, MKT vezető